

SMYSL A 1/2 IVOTA

Åšter 1/2, 14 Ånor 2012

Drazí osamělí, usouzení, smutní, vyhořelí a v depresi, Åtu si ji dlouho vaře pášpávký a pášbáhy a ode donutilo mne to k tomuto pokusu o sounáležitý lidský dopis. Hned na začátku považuji za naprosto nutné vás ubezpečit, Åže nejsem a nebudu nikdy v Åždné církvi, náboženství, sektě, duchovní společnosti ba ani politické straně a ani nic z toho rozhodně nehodlám nikdy nesmyslně zakládat.

Profesně jsem sice „Ålenem vÅdy“, ale doÅivotně budu mít asi chvílemi problém s nÅkterými jejími „vÅdecky a Å náboženě dogmaticky“ zamÅtenými pášslušíky. Jakákoliv nemoc ÅlovÅku s ocitl v nerovnováze sám se sebou, se svÅtem, s pášrodou atd….(ano, vám pášjmo tÅšeba na hlavě nebo nÅkde na svítí kontrolka: stav pášetiÅžení, nebezpečí, ohrožení, nepochopení, Åpatný chod, smÅr…..) V celé té proÅž hrÅze máte to veliké Åšství, Åže jste se narodili, nebo okolnostmi se vyvinuli k takové míšme vnímavosti, citlivosti, Åž registrujete tento nerovnovážný stav jiÅž v etapě, kdy se projevuje „pouze“ na psychické, nebo psychosomatické úrovni. CoÅž je vlastně dar, aÅkoliv bychom se bez nÅj moc rádi obÅas obešeli. S nejvÅtš pravděpodobností totiž budete Åžít okolím ve svém skutečně nesmírném trápení nepochopení a mnohdy i klidně pár deset se vám nedostane Åždné výrazné pomoci ani od lékaš (dokud tedy „konečně“ neonemocníte nÅjakou „společensky slušnou chorobou“ (např. infarkt, cukrovka, mrtvice atd.), jejíÅž symptomy lékaš skvěle léčit umí a v tÅčto Åživot ohrožujících stavech vám technicky skutečně, pášmi trošce Åšství i nesÅetně k Åživot fakt a nezpochybnitně zachrání. Celý náš Åživot je v soušasnosti chápán jako boj, to by bylo dlouhé a celkem zbytečné povídání. Podobně pášistupujeme logicky i k nemoci (laici i zhusta lékašmi): bojujeme s ní, válšme s jejími pášznaky, ty chceme smazat z povrchu zemského. A vÅtšinou je tomu ÅlovÅk moc rád, když se podaš se jich zbavit. Kašdý! Chvíli máme pokoj a pak zase znova, obdobný proces nemoci… Logicky musí být, protoÅže byly potla pouze projevy nemoci, nebyla zjišna Åždná páššina, obnovena Åždná rovnováha, co ÅlovÅka trápilo, co nemohl strávit, co nemohl ustát, s Åím se smíšmit, co nemohl pochopit, tÅšeba i odpustit? To všechno zÅšvalo leÅže nÅkde ladem nezodpovězeno, takÅže nemoc stále, stále, stále, byš na Åš skrytě, trvá. Tedy zdánlivě zaÅarovaný kruh. Opravdu nemusí být. PÅššinou mÅšže být Åsto ztráta smyslu Åživota, našství povÅštinou jen došasn našší vÅlí s rÅžnými výsledky úspššně potlašovaná, pášesto ukrutně bolestivá. Co to tady plácám za nesmysly? VÅšdyÅž jste vystudovali/y všechny Åškolý (nebo aspoš snaha byla), byli/y dobrými dÅšti (a rodiš jiÅž tÅšeba zemšeli), naššli/y si partnera (a tÅšeba vás opustil, nebo vy jeho), vychovali/y dÅšti (a teš tÅšeba odc odešly), byli/y celkem i úspššně v povolání, (ale teš mu tÅšeba uÅž tolik nedokášete vÅšmit) atd. atd., tak jakápak nelogická ztráta smyslu Åživota, když jste všechna ošekávání splnili/y? Ale proš to osaměší, mnohonásobná bolest, smutek? Já bych si v prvě Åšadě dnes uvašmila kávu, pustila si nÅjakou mi milou hudbu a zkusila si vzpomenout a tÅšeba i napsat, co pro mne bylo dšlešité, v co jsem vÅšmila a o Åem snila jako dš. Má to všechno nebo nÅco z toho, pro mne dneska je Åšství nÅjaký význam? Já to zkusím, a co vy?

Pšsti vám moc dršší a zdraví vás
EVA-EVELÝNA